

سُوءَ الْمُلْكِ مَكِّيَّتٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً وَقَفِيهَا رَكْعَةٌ عَنَّا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

برکت بارست آنکه بدست اوست پادشاهی و هست بر کل شیء قدیر *

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

آنکه خلق کرد موت و حیات را تا بیازماید شمارا، کدام شما دارد احسن عملی.

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝۲۱ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

و اوست عزیز الغفور * آنکه خلق کرد هفت سماوات را بطبقات.

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ ۖ فارجع البصر هل

نبینی در خلقت رحمان کدام تفاوتی. بگردان نگاه را آیا

تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۳ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ

می بینی کدام شکست * باز بگردان نگاه را مکرر، بر میگردد نزدت

الْبَصَرَ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۴ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ

نگاه ناقص و باشد ناتوان * و البته مزین کردیم سماء دنیا را با چراغها

وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۵

و ساختیم آنرا برای رجم شیاطین^۱ و تهیه کردیم برایشان عذاب دوزخ را *

(۱) چراغ ها که در طول حیات بشر ظاهر میشود شیطانها و شیطنت را تقبیح میکنند.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

و بکسانیکه منکر اند از رب خود عذاب جهنم است. و بد مصیر است *

إِذَا الْقُؤُوفُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيِّزُ

چون انداخته شوند آنجا، میشنوند آنرا بشهيق و میباشد بفوران * نزدیک بترقد

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ

از غيظ. هر گاه انداخته شود آنجا فوجی، سوال کنند از آنها نگهبانان آن، آیا نیامد بشما

نَذِيرٌ ۸ قَالَ وَاَبْلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ

نذیری * میگویند بلی البته آمد بما نذیری مگر تکذیب کردیم و گفتیم نکرده نازل

اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۹ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۹ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا

الله کدام شیء، نیستید الا در گمراهی کبیر * و میگویند اگر ما

نَسَمِعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۱۰ فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ ۱۰

میشنیدیم و میکردیم تعقل نمیبودیم از اصحاب دوزخ * میکنند اعتراف بگناهان خود.

فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝۱۱ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

پس دوری باد به اصحاب سعیر * یقیناً آنانکه میترسند از رب خود غائبانه

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۲ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ

برای آنهاست مغفرت و اجر کبیر * وپنهان کنید سخن خود را یا جهر بزید آنرا. یقیناً او

عَلِيمٌ ۗ بِيَدَاتِ الصُّدُورِ ۝۱۳ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ

علیم است بمحتوی سینه ها * آیا نداند آنکه خلق کرد. و اوست اللطیف

الْخَبِيرُ^{١٤} هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا

الخبير * اوست آنکه ساخته برای شما زمین را ذلیل، کنید گردش در نواحی آن

وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ^ط وَإِلَيْهِ النُّشُورُ^{١٥} ءَأَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ

و بخورید از رزق آن. و نزد اوست نشور * آیا درمان اید از آنکه در سماست که

يُخْسِفُ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ^{لا} ءَأَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ^{١٦}

کند خسف شمارا بزمین چون باشد روان^١ * آیا درمان اید از آنکه در سماست

(١) جنبش و حرکت پاره کوه (LAND SLIDE, MUD SLIDE.)

أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ

که کند ارسال بر شما طوفانى. باز مى فهمید چطور بود نذیرم * و البته

كذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ

تکذیب کردند کسان از قبل اینها، پس چطور بود انکارم * آیا نمى بینند به طيور

فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

فوق آنها گسترده و قبض کننده. نکند نگه آنها را الا الرحمن. یقیناً اوست بكل شیء

بَصِيرٌ ۱۹) اَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُكُمْ مِّنْ دُونِ

بصير * آیا کسی اینجاست که باشد لشکر شما تا کند نصرت شمارا بدون

الرَّحْمٰنِ ۲۰) اِنَّ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ۲۱) اَمَّنْ هَذَا الَّذِيْ يَرْزُقُكُمْ

الرحمان. نیستند کافران الا در غرور * آیا کسی اینجاست که دهد رزق بشما

اِنَّ اَمْسٰكَ رِزْقًا ۲۲) بَلْ لَّجُوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ۲۳) اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًا

اگر باز دارد رزقش را؟ نه! لج کردند به سرکشی و فرار * آیا آنکه میرود مکب^۱

۱) مکب: سرافکنده، ذلیل

عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمِشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

بر وجه خود هدایت شده یا آنکه میرود راست بر صراط مستقیم *

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ

بگو اوست آنکه نشأت داد شمارا و ساخت برایشما گوش و چشم‌ها و قلب‌را.

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ

قلیل می‌کنید شکر * بگو اوست آنکه ذریه^۱ کرد شمارا در زمین و

(۱) ذریه: نهال کردن، پراکنده کردن، منتشر کردن.

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

نزد او میشود حشر * و میگویند کی است این وعده اگر هستید صادقان *

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَهَا رَأَوْهُ

بگو یقیناً علم است نزد الله و یقیناً منم نذیر مبین * چو بینند آنرا

زُلْفَةً سَيِّئًا وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ

نزدیک مغموم شود وجوه آنانکه کفر کردند و گوید اینست آنکه شما

يَه تَدَّ عُونَ ﴿۲۷﴾ قُلْ ارْءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكْنِي اللهُ وَمَنْ مَعِيَ اَوْ

آنرا دعامیکردید * بگو آیا می بینید اگر هلاک کند مرا الله و هر که با من یا

رَحِمْنَا فَمِنْ يُجِيرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ ﴿۲۸﴾ قُلْ هُوَ

رحم کند بر ما باز که دهد نجات کافران را از عذاب الیم * بگو اوست

الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ فِي

الرحمان، ایمانداریم براو و براو توکل میکنیم. و زود می فهمید که هست در

ضَلِّی مُبِیِّنٍ ﴿۴۹﴾ قُلْ اَرءَیْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمِنْ

گمراهی مبین * بگو آیا می بینید اگر صبح آب شما غارت شود باز که

یَأْتِیْكُمْ بِمَاءٍ مَّعِیْنٍ ﴿۴۰﴾

میآورد بشما آب چشمه *